



Selma

El Hobbit.
La batalla de
los cinco ejércitos

Trash.
Ladrones
de esperanza

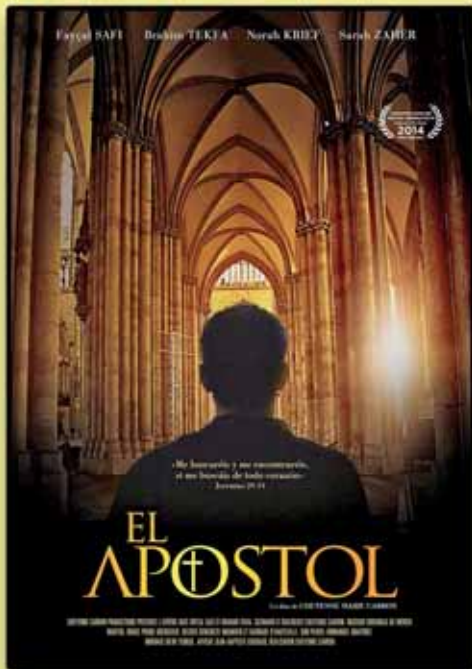
La historia de
Marie Heurtin

El apóstol

La canción
del mar

Meñique y el
espejo mágico

Setmanadecinema
espirioual



El apóstol

Cheyenne Marie Carron, 2014

CERCAR L'ÚLTIM SENTIT

Sinopsi: Akim és un jove musulmà que viu a França amb la seva família d'origen algerià. Tots esperen d'ell que sigui un imam, igual que el seu oncle. Però ha passat una cosa en el seu interior que el repta a canviar de vida: s'ha convertit al cristianisme. Enmig d'aquesta revolada interna, Akim haurà d'enfrontar-se a la seva família, als seus amics i especialment al seu germà, que es nega a acceptar la seva conversió. Però enmig de tot això, el jove coneix altres persones que viuen les seves mateixes circumstàncies i està decidit a lluitar per l'acceptació de la seva nova realitat a través del seu testimoni de fe i de perdó.

Títol original: *L'apôtre*. **Any:** 2014. **Durada:** 117 min. **País:** França. **Directora:** Cheyenne Marie Carron. **Guió:** Cheyenne Marie Carron. **Música:** Patrick Martens. **Repartiment:** Norah Krief, Faycal Safi, Salah Sassi, Brahim Tekfa, Sarah Zaher. **Distribuidora:** European Dreams Factory.

XII Setmana de Cinema
espirioual

El sisè sentit



veure



olorar



sentir



assaborir



tocar



edebé

SIGNIS

Per començar

Entrevista a Cheyenne Marie Carron del 28-10-2014 de L'1visible. Font: www.caminocatolico.org

La pel·lícula *El apòstol* ve precedida de bones crítiques, ja que planteja un tema delicat, com la conversió de l'islam al cristianisme, amb sensibilitat i valentia al mateix temps, amb un missatge positiu de tolerància en contra dels fonamentalismes i davant la falta de llibertat religiosa en molts països. La pel·lícula ha estat premiada en el festival internacional de cinema catòlic *Mirabile Dictu 2014* amb el premi *Capax Dei Foundation*. La seva directora és Cheyenne Marie Carron, francesa d'origen algerià que va ser abandonada de petita i criada per una família catòlica francesa. Sempre s'ha considerat catòlica, encara que es va batejar ja adulta, ja que fins a la majoria d'edat no ho podia fer, perquè estava tutelada per l'administració francesa. La privació dels drets de llibertat religiosa en nombrosos països i la persecució vers els cristians la va portar a rodar aquesta pel·lícula. En la seva declaració a la revista francesa *L'1visible* recorda un dels drets fonamentals de l'ésser humà, el dret a la llibertat religiosa: «Quan molts dels nostres germans cristians estan sent massacrats al món, és una gran ocasió perquè recordem als nostres amics musulmans l'article 18 de la *Declaració Universal dels Drets Humans*: "Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creences i la llibertat de manifestar la seva religió o creença, ja sigui sol o en comú amb d'altres i en públic o en privat, ensenyar-la, practicar el culte i l'observança dels ritus"».

Has vist alguna d'aquestes altres pel·lícules?

Són interessants per pensar l'islam en relació amb la societat occidental, així com per plantejar el problema del fonamentalisme. Sabies que la directora de *La bicicleta verde*, Haifaa Al Mansour, ha estat la primera directora que roda un llargmetratge íntegrament a l'Aràbia Saudita i que va tenir moltes dificultats per rodar els exteriors, per ser dona, havent de dirigir-la des d'una caravana i amb un *walkie-talkie*?



Una curiositat per reflexionar: A *Oriente es Oriente* els fills de l'immigrant pakistanès tractaven d'integrar-se en la societat occidental i no acceptaven la intolerància i rigidesa del seu pare. No obstant això, en la pel·lícula *El apòstol* es veu reflectida una realitat que passa a la societat actual, especialment a la francesa: molts fills d'immigrants o amb avis immigrants es tornen més fonamentalistes que els seus pares o avis.

¿A què creus que pot ser degut?

Definicions i expressions per aprendre

«Et detenen per proselitisme». «És una blasfèmia!». «És un apòstata!»... En la pel·lícula apareixen diverses paraules i expressions amb un significat que és important comprendre per captar millor el sentit de les frases i de la pel·lícula.

Saps què signifiquen? Escriu-ne la definició a continuació.

- AGNOSTICISME: _____
- ATEISME: _____
- APOSTASIA: _____
- BLASFÈMIA: _____
- PROSELITISME: _____
- TOLERÀNCIA: _____
- FONAMENTALISME: _____

També hi apareixen expressions habituals en l'islam, com per exemple quan se saluden i s'acomiaden.

Què signifiquen? Uneix amb fletxes les expressions i el seu significat.

ASSALAM ALAIKUM	Si Déu vol
INSHALLAH	Que la pau sigui amb tu
ALLAHU AKHBAR	Déu és el més gran

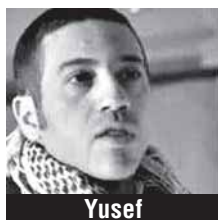
Els moments clau

Per què creus que la directora ha posat com a títol de la pel·lícula *El apòstol*? Què significa *apòstol*? Què té a veure amb la trama de la pel·lícula?
Per què no es veuen dones a la mesquita en la pregària dels divendres? No obstant això, hi ha un moment en la pel·lícula en què apareixen resant junts homes i dones. En quin moment i on?



Parlem sobre els personatges

Durant la pel·lícula hem conegut diversos personatges. Escribeu dos valors o qualitats que posseïxin. Poden ser positives o negatives. Pots basar-te en les qualitats o valors de baix o afegir-ne d'altres.



- Saviesa
- Cortesia
- Respecte
- Sinceritat
- Compassió
- Fe
- Optimisme
- Fortalesa
- Amistat
- Fidelitat
- Tolerància
- Valentia
- Humilitat
- Confiança
- Justícia
- Empatia
- Escolta activa
- Perseverança
- Ignorància
- Debilitat
- Supèrbia
- Dubte
- Egoisme
- Descortesia
- Intolerància
- Masclisme
- Violència
- Incoherència

Frases per comentar en grup

Llegeix les frases i comenta qui creus que les diu, per què i quin sentit tenen.

- La Policia mai m'hagués cregut sense tu.
- No contestis mentre resem... Aquesta oració no val.
- La teva mare és musulmana, la teva àvia és musulmana, la teva besàvia també. No pots ser cristià. No pots i punt. Les coses són així.
- No dono la mà a traïdors.
- El sacerdot es queda a viure prop de la casa de l'assassí. Saps per què? Perquè la seva presència els ajuda a viure... Quina bogeria, no?
- Sóc ateu i això és una tortura. (*Home que era fora de l'església fumant durant la celebració del Baptisme*)
- Arribar a confiar en algú porta temps.
- Saps que a Al·là no li agrada que critiquin els creients?
- Jo em sento sec si no vaig a l'església a combregar.
- Es va retirar a un monestir al sud de França quinze dies. No accepten ni visites ni trucades. Només hi van a resar.
- Tu creus en un Déu que castiga. El meu és tot el contrari. –Allò que em vas demanar l'última vegada. –T'agraeixo que m'ajudis. Et faré un reconeixement de deute. –Amb la teva paraula en tinc prou. (*Akim i el seu amic Fabien*)
- És difícil d'entendre per a un musulmà que Déu tingui un fill.
- La fe és com alguna cosa que em crema. Una confiança vital que he tornat a veure en Déu.

Saps què significa el teu nom?

–Saps que *Akim* significa 'Déu és promesa' en hebreu?
 –Sé que significa 'saviesa' en àrab.

Els noms poden tenir diferents orígens i molts tenen origen bíblic. També poden tenir origen en un sant cristià o en diferents idiomes i cultures: hebreu, àrab, llatí, germànic, celta...

Quin és l'origen del teu nom? Què significa?

Aprenem més coses de l'islam

A la mesquita també s'aprèn sobre l'Alcorà i els ensenyaments de l'islam

La mesquita, a més d'un lloc per a l'oració, és també un lloc d'aprenentatge sobre l'Alcorà i els ensenyaments de Mahoma, així com el centre de la vida social i cultural dels musulmans. L'imam guia els fidels sobre la seva fe, sempre recolzada en els ensenyaments de l'Alcorà. L'oncle d'Akim, Rachid, respon les preguntes de la seva comunitat citant les sures i els versicles de l'Alcorà.

Senyala amb una creu els temes i preguntes que han sorgit en la mesquita al llarg de la pel·lícula:

- Quan un home pot casar-se amb diverses dones.
- Quins aliments estan prohibits.
- El problema de l'escassetat de mesquites.
- El problema de l'assistència a l'oració el divendres quan es treballa.

- El problema del vel de les dones, si és obligatori o no portar-lo segons l'Alcorà.
- L'almoïna obligatòria a l'islam.
- Si es pot tenir o no amics cristians i si es pot anar als seus rituals.
- Si un home musulmà es pot casar amb una dona no musulmana.
- Si és obligatori confessar els pecats abans del dejuni del Ramadà.

El diàleg entre les religions

El diàleg entre les diferents religions és urgent per construir un món reconciliat de pobles i persones. La pau al món necessita l'esforç decidit dels creients de les diverses religions. El diàleg suposa aprofundir en les arrels de la pròpia tradició religiosa, s'obre a intentar comprendre les altres religions i cerca l'enriquiment mutu treballant per la justícia i la pau entre tots.

“ *En aquesta època adquireix gran importància la relació amb els creients de l'islam, avui particularment presents en molts països de tradició cristiana, on poden celebrar lliurement el seu culte i viure integrats en la societat. No es pot mai oblidar que ells, «confessant adherir-se a la fe d'Abraham, adoren amb nosaltres un Déu únic, misericordiós, que jutjarà els homes en el dia final». Els escrits sagrats de l'islam conserven part dels ensenyaments cristians; Jesucrist i Maria hi són objecte de profunda veneració, i és admirable veure com joves i ancians, dones i homes de l'islam són capaços de dedicar temps diàriament a l'oració i de participar fidelment dels seus ritus religiosos. Al mateix temps, molts d'ells tenen una profunda convicció que la pròpia vida, íntegrament, és de Déu i per a Ell. També reconeixen la necessitat de respondre-li amb un compromís ètic i amb la misericòrdia envers els més pobres.* ”



Papa Francesc, *Evangelii Gaudium*, 252.

Un exemple per començar

Trobada històrica als jardins del Vaticà. Un lloc neutre, a l'aire lliure i sense connotacions religioses. Va ser aquí on el papa Francesc va pregar al costat del president israelià, Shimon Peres, i el líder palestí Mahmud Abbas per la pau a l'Orient Mitjà.

«La seva presència, senyors presidents, és un gran signe de fraternitat, que fan com a fills d'Abraham», va destacar el pontífex, que va proposar aquesta pregària per la pau quan va viatjar a Terra Santa, el maig passat.

Peres i Abbas es van saludar de forma afectuosa en presència del Papa, que no va amagar el seu rostre de satisfacció. També hi va assistir el líder espiritual ortodox, el patriarca Bartomeu, amb qui el Papa s'havia reunit a Jerusalem. «El món és un llegat que hem rebut dels nostres avantpassats, però també un préstec dels nostres fills: fills que estan cansats i esgotats pels conflictes i amb ganes d'arribar a les albrors de la pau», va advertir Francesc.

Trobades Internacionals de Pregària per la Pau de la Comunitat de Sant Egidí

Les Trobades Internacionals interreligioses es van iniciar a mitjans dels anys vuitanta, per iniciativa de la Comunitat de Sant Egidí, amb l'objectiu de promoure el coneixement recíproc i el diàleg entre les religions, en l'horitzó de la pau.

La Comunitat de Sant Egidí ha continuat vivint l'esperit de la Jornada Mundial de Pregària d'Assís, convocada per sant Joan Pau II l'any 1986, recollint la invitació final del Papa en aquella històrica trobada: «Continuem difonent el missatge de la pau i vivint l'esperit d'Assís».

Des de llavors, a través d'una xarxa d'amistat entre els representants de diferents fes i cultures en més de 60 països, la Comunitat de Sant Egidí ha promogut un pelegrinatge de pau, que s'ha situat, any rere any, en diferents ciutats europees i mediterrànies. Així, Roma, Varsòvia, Bari, Malta, Brussel·les, Milà, Assís, Florència, Barcelona, Jerusalem, Pàdua-Venècia, Bucarest, Munic, Cracòvia, Nàpols i Sarajevo han acollit les diverses trobades.

En quina ciutat es va celebrar l'última Trobada Internacional de Pregària per la Pau?

Saps si la Comunitat de Sant Egidí ha participat en alguna iniciativa de pau?

El Baptisme

Una de les escenes clau de la pel·lícula és el bateig de la Rosa, la filla de l'amic d'Akim. Ell s'emociona durant el bateig i comença a fer-se preguntes sobre Jesús. El Baptisme és el sagrament d'iniciació cristiana pel qual els éssers humans són incorporats a l'Església i es fan fills de Déu. Es pot administrar a nens i a adults.

L'Església sempre ha entès que no s'havia de privar del Baptisme els nens perquè considera que són batejats en la fe de la mateixa Església, proclamada pels pares, padrins i altres cristians presents en la celebració.



Ordena les parts del ritual del Baptisme de l'1 al 8.



RECTOR: Quin nom heu donat a la vostra filla?
PARES: Rosa.
RECTOR: I què demaneu per a la Rosa a l'Església de Déu?
PARES: Sol·licitem el baptisme de la nostra filla. Farem el possible perquè comparteixi la nostra vida i la nostra fe. Volem que conegui Déu, Jesucrist i esperem que visqui en la fe cristiana.
RECTOR: Heu acceptat ser padrí i padrina de la Rosa. Heu d'ajudar els seus pares en la seva responsabilitat. Accepteu aquest compromís?
PADRINS: Si, l'acceptem.
RECTOR: Rosa, la comunitat cristiana et rep amb felicitat. En el seu nom et marco amb una creu que simbolitza el nostre salvador Jesucrist. Els pares, el padrí i la padrina també li faran el signe de la creu. Condueix-la, Senyor, cap al bany del nou naixement. Jo et batejo en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

T'has fixat en la celebració? Qui marca el senyal de la creu a la nena?

Segons un costum molt antic, en l'Església el nen ha de tenir un padrí i una padrina.

Quina funció tenen els padrins del Baptisme?

L'Església manté des de temps immemorials el Baptisme dels nens. Per fer-ho hi ha una única raó: abans que nosaltres optem per Déu, Déu ja ha optat per nosaltres. El Baptisme és, per tant, una gràcia, un regal immerescut de Déu, que ens accepta incondicionalment. Els pares creients que volen el millor per al seu fill, volen també el Baptisme, en el qual el nen és arrencat de l'influx del pecat original i del poder de la mort.

YOUCAT, 197

Hi ha alguna part del ritual del Baptisme que no aparegui en la celebració? Assenyala quins

ritus i signes del ritual del Baptisme no has vist en la pel·lícula.

Fixa-t'hi bé, alguns no pertanyen al ritual del Baptisme i uns altres ja els has vist en la pel·lícula.

- La professió de fe de pares i padrins.
- Renúncia dels pares i padrins a Satanàs.
- Effetà*.
- La confessió dels pecats.
- Lliurament del ciri.
- Benedicció.
- Imposició de la vestidura blanca.
- La comunió.
- Baptisme.
- La pregària dels fidels.

La conversió, un camí ple de dificultats

La conversió és un canvi de vida, de mentalitat i d'actitud, fruit d'una trobada personal amb Jesucrist que ens porta a tenir una vida l'eix central de la qual és Jesús.

L'Akim es converteix al cristianisme a poc a poc, gràcies a diferents experiències que el porten a plantejar-se preguntes sobre la seva fe, sobre Jesús i sobre la caritat, centre del missatge cristià.

Ordena les experiències que, des del teu punt de vista, el fan canviar (de més a menys important, de l'1 al 9)

- Els diàlegs amb el pare Faure.
- El baptisme de la Rosa.
- La seva amistat i diàlegs amb el musulmà convers.
- El gest del pare Faure de viure a prop de la família de l'assassí de la seva germana.
- La lectura del llibret del Baptisme.
- La lectura dels Evangelis.
- La pregària.
- Les paraules del profeta Jeremies a l'Església.
- El programa de ràdio que parla sobre els Evangelis.

Quina creus que ha estat l'experiència més influent per a la seva conversió? Per què?

Qui és el primer a adonar-se que està canviant?

No obstant això, a qui li explica primer que es vol convertir al cristianisme? Quina és la seva reacció? Creus que esperava aquesta reacció?

El convers sent la necessitat de parlar de Crist als altres. Per aquest motiu s'atreveix a anar a la mesquita i anunciar la seva fe als seus antics companys d'oració, encara que sap que no serà ben rebut. La seva força la troba en l'oració i també en la comunitat cristiana, especialment en els altres joves conversos que han viscut la mateixa experiència que ell.

El papa Francesc convida tothom a la conversió:

“ Déu ens convida a tornar a Ell amb un cor nou, purificat del mal, per prendre part del seu goig... El profeta Joel insisteix: «Torneu a mi de tot cor». Tornar al Senyor «amb tot el cor» significa emprendre el camí d'una conversió no pas superficial i transitòria, sinó un itinerari espiritual que té a veure amb el lloc més íntim de la nostra persona. El cor, de fet, és el centre dels nostres sentiments, el centre en el qual maduren les nostres decisions, les nostres actituds.”

Homília del papa Francesc en el Dimecres de Cendra, 2015.



L'acompanyament

El **pare Faure** és clau en el procés de conversió d'Akim. El pare Faure no tan sols és una persona plena de caritat i compassió, sinó que a més és tolerant i respectuós amb les creences d'Akim i intenta ajudar-lo en el seu camí, tractant que perdoni la incomprensió de la seva família. Si et fixes en les escenes, el pare té la foto de la seva germana darrere del seu escriptori.

AKIM: Volia saber més sobre Jesús...

PARE FAURE: Saps que Jesús és a l'Alcorà?

AKIM: És un profeta molt estimat i benvolgut pels musulmans. Però per a nosaltres és només un servidor de Déu com els altres.

PARE FAURE: Ell es mostrava com un simple servidor de Déu. Però què saps de Jesús? Què representa per a tu?

AKIM: Per a nosaltres és un home. Però per a vostès... és clar que no és el mateix. És molt més fort. Ho vaig sentir durant la missa. Li resen. Com si estigués a prop de Déu i a prop de vosaltres al mateix temps.

A prop dels vostres cors, com un mitjancer o advocat.

PARE FAURE: O un Salvador.

AKIM: Salvador? De què?

PARE FAURE: Un salvador d'homes. Va venir a salvar-nos, a tu i a mi. A salvar-nos dels nostres pecats. Déu sap que som febles. Moguts per les nostres passions, mentides i violència. Però és un Déu d'amor ple d'afecte per nosaltres. Malgrat els nostres defectes no ens deixarà sols. Per això va enviar el seu únic fill Jesús per salvar-nos.

AKIM: Un salvador..., curiosa idea. I vostè com ho sap?

PARE FAURE: El nostre Déu d'amor ens ho ha explicat en una carta. Una carta d'amor? El missatge del seu fill Jesús és en aquesta carta que es diu Evangeli.

La caritat i el perdó, claus del cristianisme

Akim s'ha sentit impactat pel gest de caritat i de perdó del sacerdot amb la família de l'assassí de la seva germana. Quan l'hi explica al seu pare, que ha tingut amics cristians, li contesta: «És la caritat cristiana». I quan li pregunta a la seva mare si coneix Jesús, ella li recorda que és un profeta que apareix a l'Alcorà, i Akim li contesta: «Ell va ensenyar el camí de l'amor als homes». L'amor cristià és el que commou Akim i li fa de nou «sentir» Déu, un Déu proper als homes, dones i nens i que estima tothom sense diferències. S'escandalitza quan el seu oncle li ensenya que el **Zakat** és només per als musulmans i necessita entendre millor la caritat cristiana, per la qual cosa acudeix al pare Faure.

AKIM: Per al meu oncle la caritat ha de fer-se només amb musulmans. O amb un no musulmà al qual intentis convertir. No ho entenc. Reduir aquest acte a aquells que seleccionem segons el nostre interès afebleix la bellesa del gest.

PARE FAURE: Sant Pau va definir la caritat: «Sense caritat no sóc res». En l'esperit cristià, caritat és estimar Déu sobre totes les coses i el proïsme com a tu mateix.

AKIM: El meu proïsme pot ser algú que no s'assembla a mi? Fins i tot un criminal?

PARE FAURE: La caritat és veure Déu en el proïsme, fins i tot en els qui són més difícils d'estimar.

A quina cita bíblica es refereix el pare Faure amb la frase sobre la caritat de sant Pau: «Sense caritat no sóc res»?

Completa la cita bíblica de sant Pau: «L'amor és...» Sabies que és una lectura típica dels casaments cristians?

La paràbola del bon samarità: El samarità podria ser un musulmà?

Akim li diu al seu amic Fabien: «A la ràdio vaig sentir parlar de la caritat cristiana i de la paràbola del bon samarità. Coneixes la paràbola del bon samarità? És un home que ajuda un desconegut ferit. Jo volia saber si el desconegut pot ser musulmà».

Fabien no li sap contestar... Què li contestaries tu?

La caritat és la virtut per la qual nosaltres, que hem estat estimats primer per Déu, ens podem lliurar a Déu per unir-nos a Ell i podem acceptar els altres, per amor a Déu, tan incondicionalment i cordialment com ens acceptem a nosaltres mateixos.

YOUCAT, 309

“ *Estimar els nostres enemics, els qui ens persegueixen i ens fan sofrir, és difícil; ni tan sols és un «bon negoci». No obstant això, és el camí indicat i recorregut per Jesús per a la nostra salvació. Jesús ens demana estimar els enemics. Com es pot fer? Jesús ens diu: reseu, reseu pels vostres enemics.* ”



Papa Francesc. Homilia de la Missa matutina, 18 de juny de 2013.

Càritas i els seus nous projectes

Akim i el seu germà discuteixen quan vol anar a l'església al bateig de la Rosa i li recrimina que ell no protestava quan la seva mare anava a Càritas:

–Tens algun amic cristià o jueu? Només tens amics barbuts. Tu tens prejudicis. Quan eres un nen i la mare anava a buscar coses a Càritas no t'importava tant!

Què és Càritas? Quines activitats realitza?

INVESTIGA: En què consisteix el nou projecte tèxtil de Càritas, que inclou l'obertura de botigues de roba de segona mà?

La confessió de fe

Akim confessa la seva fe en diversos moments del final de la pel·lícula, encara que també, com en tot camí de conversió, sofreix algun retrocés i nega la seva fe davant del seu oncle quan li pregunta si ha parlat amb el sacerdot.

Akim explica el que és per a ell la fe: «És com alguna cosa que em crema. Una confiança vital que he tornat a veure en Déu». I al final s'atreveix a confessar la seva fe cristiana davant la seva família reunida, quan li demanen que confessi la fe en Al·là.

RACHID: Ara ens diràs que Al·là totpoderós és el teu Déu...

AKIM: L'únic Déu que estimo i arriba al meu cor és Jesucrist, Fill de Déu. L'únic que m'emociona.

RACHID: Saps què significa per a un musulmà abandonar la seva religió?

AKIM: Que em rebutjareu.

RACHID: No, de cap manera, no et donarem l'esquena, però Al·là sí!

[...]

AKIM: Per què els cristians accepten que els seus germans es converteixin a l'islam i els musulmans no poden acceptar els qui es converteixen a Crist?

Després de la seva conversió i la confessió de la seva fe a la seva família, ja està disposat a anunciar la seva fe als altres sense por:

–Els actes dels qui reneguen de la seva religió i moren essent infidels seran en va en aquesta vida i en el més enllà.

AKIM: Això que dius fa por. És la diferència entre tu i jo. Tu creus en un Déu que castiga. El meu és el contrari. Crec en Nostre Senyor Jesucrist, en la seva misericòrdia. Crec en el seu sacrifici a la creu per salvar-nos.

En una de les escenes finals Akim confessa la seva fe cristiana davant dels qui planegen fer-li mal, però els qui el colpegen també confessen la seva fe.

Quina oració està resant quan li truquen a la porta? Per què creus que en aquells moments tots dos confessen la seva fe?

El camí es fa millor acompanyat. La importància de la comunitat cristiana per al creixement en la fe

Brahim, l'amic musulmà convers d'Akim, el convida a parlar de la seva conversió i la seva fe en la comunitat cristiana de conversos que es reuneix per compartir experiències al parc.

BRAHIM: Seria interessant que expliquessis allò que et faltava en l'islam i què has trobat en el cristianisme.

AKIM: Tens raó, podria parlar de la meva nova fe. És com alguna cosa que em crema. Una confiança vital que he tornat a veure en Déu. El fet de no tenir ja por de la meva gent.

T'has fixat en el camí del parc? Al principi, el fa sol, més tard amb el seu amic convers i després amb la comunitat.

Akim parla de la seva conversió i del que li resultava difícil d'acceptar en l'islam. Se sent millor després de compartir la seva fe, ja que «compartir és bo»: «El meu oncle compta amb nosaltres per seguir la tradició, però jo la tradició ja no la sento. I no puc acceptar un déu que castiga. Jesús m'ha donat de nou fe i esperança. Alegria. El plaer de donar a qui ho necessita sense importar el seu origen. És el que m'ha semblat més maco. Per això estic preparat per lliurar-me en cos i ànima en el camí de Jesucrist Nostre Senyor».

La persecució dels cristians

Brahim ensenya als cristians reunits al parc imatges de cristians assassinats per apostasia en alguns països de majoria islàmica.

BRAHIM: Aquests homes han estat degollats per un crim d'apostasia. Es van negar a renunciar a la seva fe cristiana.

AKIM: Com poden fer això en nom de la fe?

BRAHIM: Hi ha gent que ho barreja tot. Confonen Déu i violència, però Déu és amor.

A casa seva, explica als seus amics que fins i tot al Marroc ha d'anar amb compte perquè hi ha judicis per proselitisme.

En quins països de majoria islàmica estan perseguits els cristians?

Ajuda a l'Església Necessitada

Ajuda a l'Església Necessitada és una fundació pontifícia internacional amb oficines en 20 països del món, dedicada a la difusió, al foment de l'oració i a la recaptació de fons per a la cobertura dels més de 5.000 projectes que la fundació rep cada any.

La seu central és a Königstein (Alemanya). Allà es gestionen les aportacions recaptades i es reben i avaluen

les peticions d'ajuda procedents de més de 140 països on els catòlics sofreixen necessitat. Des de Königstein es realitza també el seguiment exhaustiu dels projectes als quals es recolza.

A Espanya, Ajuda a l'Església Necessitada compta amb la seva seu principal a Madrid i amb tres delegacions a Barcelona, València i Toledo, des de les quals es dona cobertura a tot el territori espanyol. Un equip de professionals i de voluntaris treballa diàriament en el desenvolupament dels tres pilars fonamentals d'aquesta organització: Pregària, Difusió i Caritat.

La fundació està regida per un Consell del qual formen part representants de l'organització internacional i membres de la secció d'Ajuda a l'Església Necessitada a Espanya.

Investiga sobre algun crim recent contra cristians. Realitza un petit treball i exposa'l a classe als teus companys.

La venjança no és el camí

YUSEF: Digue'm qui ha estat i vinc aquesta nit.

AKIM: Dóna'm la mà.

YUSEF: Si no reacciones t'atonyinaran una altra vegada. Vull protegir-te.

AKIM: La venjança no guareix.

Amb qui estàs més d'acord, amb Akim o amb Yusef? Per què Akim no vol dir-li qui va ser? Què creus que hagués passat si Akim li hagués confessat qui havia estat?

Inventa't un altre final per a la pel·lícula

Què t'ha semblat el final? T'esperaves la reconciliació entre germans? Si fossis el guionista de la pel·lícula, quin final t'hauries inventat?

Guies elaborades per Setmana de Cinema Espiritual.

ORGANITZEN: Delegacions de Joventut de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat, Vic, Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Urgell, Mallorca i Menorca.

COL-LABORA:

Fundació
Escola Cristiana
de Catalunya



edebé

SIGNIS